

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Ловеч, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и осми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛЯ ДАНКОВА Въззивно гражданско дело
№ 20214300500306 по описа за 2021 година

и за да се произнесе съобрази:

Производство с правно основание чл.258 и сл. от ГПК

Подадена е въззивна жалба № 261509/28.05.2021 г. от СТ. ИЛ. СТ. против съдебно решение от 26.04.2021 г. по гр.д. №760/2020 г. на Троянски районен съд. Моли атакуваният съдебен акт да бъде отменен като неправилен, постановен при нарушение на процесуалните правила и да бъде уважен предявения иск. Изтъква ,че на рушен чл. 52 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД, тъй като съдът е пренебрегнал част от събраните гласни доказателства. Св. показания на св. Д..Счита,че съдът е нарушил и разпоредбата на чл. 176 от ГПК , поради което въззиваемата не е дала лично обяснения по събитията. Изтъква,че незаконосъобразно съдебният състав се е доверил на изявленията на ответницата и необосновано е отхвърлил исковата претенция. Моли да бъде отменено обжалваното съдебно решение, делото да бъде върнато за ново разглеждане на районния съд и да бъде уважен предявения иск.

Постъпил е отговор на въззивната жалба №261697/25.06.2021 г. от А.Б., в която посочва, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно. Изтъква, че районният съд е положил максимални усилия и анализирал процесния случай изключително прецизно и подробно. Заявява, че са били допуснати всички поискани от въззивника доказателства, като е съобразено доколко имат връзка с предмета на делото.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован не се явява лично, а чрез адв. У., като посочва, че поддържа въззивната жалба и моли да бъде уважена, при изтъкнатите в нея доводи.

Въззиваемата, редовно призована не се явява лично и не изпраща представител.

От представените доказателства, вложени в гр.д. № 306/2021 г. на Районен съд-Троян, от становището на страните в съдебно заседание, преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и обусловеност, съдът приема за установени следните фактически обстоятелства:

Постановено е съдебно решение от 26.04.2021 г. по гр.д. №760/2020 г. на Троянски районен съд, с което е отхвърлен като неоснователен и недоказан, иска предявен по чл.45 от ЗЗД от СТ. ИЛ. СТ. против АН. Ц. Б. за заплащане на сумата 1250 лева - обезщетение за виновно причинени неимуществени вреди.

Въззивният контрол съобразно въззивна жалба №261509/28.05.21 г. е въведен спрямо съдебния акт изцяло. Съдебното решение е валидно, допустимо, а при обсъждане на представените по делото доказателства въззивната инстанция счита, че е и правилно.

На 14.11.2017 г. в с.Г. Ж. в 15.50 часа и 18 секунди Ст.С. твърди, че е заснел лицето А.Б. да мете пред къщата си, която е срещу неговата. Заявява, че на същата дата на площада между двете къщи, неговата и на А.Б., в нейно присъствие И. Х. го псувал и обиждал, като замахвал и да го удари. Посочва, че всички тези действия са били пред очите на А.Б., тя ги видяла и възприела случилото се, спряла се да говори с три жени, минаващи през площада и е гледала усмихвайки се ехидно към него. Въззивникът твърди, че в хода на производството по гр.д. 1193/2017 г. на ТРС, с правно

основание чл. 45 от ЗЗД, А.Б. не казала истината и го обвинила ,че лъже, от което за него са произтекли вреди и претендира заплащане на обезщетение по чл. 45 от ЗЗД в настоящето производство.

На втори октомври 2018 година е проведено открито съдебно заседание по гражданско дело №1193/2017 г. по описа на Троянски Районен съд. СТ. ИЛ. СТ. имал качеството ищец по гражданското дело с правно основание чл. 45 от ЗЗД,а И. К. Х. на ответник . В съдебното заседание е изслушана в качеството на свидетел АН. Ц. Б., която посочила, че познава С.С. като комшия и живее в същото село. Заявила е, че въобще нищо,не знае,не е била там, не е видяла и не знае за какво става въпрос. Посочила е,че живее в близост до Стоян, но обсолютно нищо не знае, не е присъствала на случка на някаква дата. Изтъкнала е, че С.С. постоянно я снима и дори когато отива да хвърли боклука в контейнера, той я снима или прави забележки. С.С. попитал свидетелката Б. твърди ли че той лъже за това нещо, а тя му отговорила"Да.Нищо не знам , не съм била там и нищо не знам"/к.ц./.

Настоящата инстанция счита, че е предявен иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 1250 лева против А.Б., поради невярно обвинение към С.С. ,че лъже за възприетите от нея обстоятелствата на 14.11.2017 г. Искът за непозволено увреждане предопределя доказването четири кумулативни предпоставки-вина ,вреда, противоправност на деянието и причина връзка между щетите и противоправното поведение на дееца. В определение №260160 от 16.11.2020 г. по гр.д. №760/2020 г. на ТРС са дадени указания, при разпределение на доказателствената тежест, на ищеца да установи, при условията на пълно и главно доказване, фактическия състав на непозволеното увреждане, като е задължен и да конкретизира на клевета или на обида се дължат претендираните вреди и в какво се изразяват. С писмена молба 261537/24.11.2020 г. СТ.С. е заявил, че претендира на имуществени вреди, изразяващи се в обида, неудобство и възмущение от действията на ответницата при извършване на деликта. Посочил е, че обидата се изразява в потвърждение с думата „да“ на въпроса му към нея „Твърдиш ли, че аз лъжа за това нещо“.

Възивният съд преценява, че не са представени доказателства, при условията на пълно и главно доказване ,относно твърдението, че А.Б. е

обидила С.С. на втори октомври 2018 година в съдебно заседание пред Троянски Районен съд по гр.д. №1193/2017 г.. Липсват доказателства и за конкретните вреди, които са настъпили за него от противоправно действие на А.Б.. В цялото първоинстанционно съдебно производство е изслушан един свидетел - И. Д. и е представен видео запис, изготвен от С.С. с твърдение, че се касае за действия на А.Б. на 14.11.2017 г.. По делото са приложени жалба на С.С. от 17 декември 2020 година относно изготвяне на гнездо за щъркели в село Г. Ж., община Т., сигнал предложение от 04.05.2020 година от Кметство –с.Г. Ж. и група жители в , в което е посочено възникването на инциденти по повод използването на гнездото от щъркелите и съставляващата опасност за птиците от него. Приложени са и 8 черно-бели снимки на гнездо на щъркели в село Г. Ж., като тези доказателства са неотнормими към настоящото производство и не следва да бъдат обсъждани.

Ловешки окръжен съд намира, че представянето на диск с запис от С.С. не може да се възприеме като достатъчно доказателство по твърденията, че А.Б. е възприела конфликта му с И. Х.. В съдебно заседание на 24 февруари 2021 година районният съд е пристъпил към оглед на записа от диска в присъствието на системния администратор и е отразил, че върху него се съдържат три файла. Тези процесуални действия на съда не са достатъчни, за да се установи достоверността на представения запис тъй като по делото не е назначавана и изслушвана съдебно-техническа експертиза. Единствено в компетентността на вещо лице е да установи автентичността на представения запис, датата, на която той е направен и достоверността на записаните обстоятелства. Отделянето на безспорно обстоятелство, че на първи и трети файл на записа, лицето което мете и изхвърля боклука е А.Б., не определя по какъвто и да е начин значимите за казуса факти за дата и автентичност. Предвид на това записа не може да се обсъжда като доказателство за основателност на иска.

Още повече че дори и да се счете присъствието на въззиваемата на събитието от 14-ти Ноември 2017 година обстоятелството, че се намира на 20-30 метра от мястото, където е възникнал конфликт между въззивника и И. Х., поставя под въпрос възможността тя да е възприела конкретно събитията. По делото е изслушан единствено като свидетел И. Д. ,който в съдебно заседание на 25 март 2021 година е заявил, че С. му е обяснил за носения от

него таблет и заснемане на случката. И. Д. не е свидетел непосредствено на действията на А.Б. на 14 Ноември 2017 година. Разсъжденията на св. Ив.Д. относно файловете на видеозаписа по никакъв начин не установяват неговата достоверност, а касаят субективните му възприятия. Въпреки твърденията на ищеца, че тогава е имало още три жени на площада, други свидетели не са изслушвани и при това положение съдът намира, че облигационния иск е недоказан.

Изявлението на А.Б. в съдебно заседание от 02 октомври 2018 година пред ТРС, цитирано по-горе не може да се обсъжда като обида, тъй като не съдържа обидни квалификации, направени към въззивникът в присъствието на други хора, които накърняват неговото достойнство с неприлични или обидни изрази. Б. е изразила своята позиция, че не знае за конфликта между С.С. и И. Х. на 14 Ноември 2017 година в село Г. Ж.. В този смисъл е и отговора и на въпроса на С.С. дали твърди, че лъже. Преценката на настоящата инстанция на свидетелските показания на А.Б., определят и извода, че тя е защитила становището си, че не знае нищо за конкретното деяние на 14-ти Ноември 2017 година и в този смисъл смятала, че позицията на С. е невярна.

Следва да се изтъкне, че правото на зачитане на личния живот на гражданите е конституционно установено в чл. 32, ал. 1 от Конституцията на Република България. То е свързано със забраната те да бъдат следени, фотографирани, филмирани, записвани или извършвани други подобни действия, без тяхно знание и въпреки изричното им несъгласие, освен в предвидените от закона случаи. Възможно е да се осъществи намеса в личната сфера на индивида само в законоустановени хипотези-чл. 32, ал. 2, пр. последно от КТ. Образът на лице, заснето с камера, представлява "лични данни" по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46, доколкото позволява да се идентифицира засегнатото лице /Рупелъ, С-212/13/. Тази обработка на лични данни включва и видеозапис на лица, записан върху устройство за дългосрочно съхранение-твърдия диск и представлява, предвид чл. 2, б.б) и чл.3, пар. 1 от Директива 95/46, обработване на лични данни с автоматизирани средства. Обработването на лични данни е разрешено за журналистически цели, за академичното, художественото или литературното изразяване. В конкретният казус обаче действията на Ст.С. по видеозаснемане

не отговарят на установените хипотези по чл.25з от ЗЗЛД и не могат да се обсъждат като доказващи неговата теза.

Ловешки окръжен съд намира, че иска с правно основание чл.45 от ЗЗД, предявен от СТ. ИЛ. СТ. против АН. Ц. Б. за заплащане на сумата 1250 лева - обезщетение за виновно причинени неимуществени вреди е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Предвид изложените съображения въззивната инстанция счита, че атакуваното съдебно решение от 26.04.2021 г. по гр.д. №760/2020 г. на Троянски районен съд следва да бъде потвърдено като законосъобразно. Позицията на двете инстанции по неоснователност на облигационната претенция с правно основание чл- 45 от ЗЗД е идентична и атакуваният съдебен акт е правилен и законосъобразен.

При такъв изход от настоящото производство,съдът съобрази възражението за прекомерност на адв. възнаграждение от въззивника и обема на извършени процесуални действия от проц.представител на въззиваемата във втората инстанция. Следователно въззивникът трябва да заплати на въззиваемата съдебно-деловодни разноски в размер на сумата 300 лева на основание чл.9,ал.1 от Наредба №1/ 0 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В адв. пълномощно за въззивна инстанция от 24.06.21 г./л.18 по в.гр.д. 306/21 на ЛОС/ на проц.представител на въззиваемата е вписано, че е упълномощен за изготвяне и подаване на отговор на въззивната жалба и приложима е разпоредбата на чл. 9,ал.1 от Наредба №1/09.07.14 г.

Воден от тези мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА, като правилно и законосъобразно, **съдебно решение от 26.04.2021 г. по гр.д. №760/2020 г. на Троянски районен съд.**

ОСЪЖДА СТ. ИЛ. СТ., ЕГН-***** от с. Г. Ж., община. Т.,ул. ***** от гр.Т. ул.***** да заплати на АН. Ц. Б., ЕГН-***** от с. Г. Ж., ул. ***** сумата **300 лева/триста лева/ разноски за въззивната инстанция.**

Решението е окончателно на основание чл. 280,ал.2 от ГПК по цена на иска.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____